

ADDENDUM – Financiële en personele onderbouwing maatwerkvoorziening

1. Aanleiding en doel van dit addendum

Dit addendum vormt een inhoudelijke en financiële nadere duiding bij het bestaande beleidsdocument inzake de maatwerkvoorziening. Aanleiding is de hernieuwde discussie over de financiering van deze voorziening en het daarbij gehanteerde uitgangspunt dat de personeelskosten van de maatwerkvoorziening zouden kunnen worden gedekt door een eenvoudige vermenigvuldiging van het aantal leerlingen met een TLV-laag binnen de lumpsumbekostiging. Het doel van dit addendum is om beleidsmatig en financieel te onderbouwen waarom deze redenering niet valide is en waarom de personeelskosten van de maatwerkvoorziening aantoonbaar hoger liggen dan die van een reguliere VSO-klas, als direct gevolg van de extra ondersteuningsbehoefte van de doelgroep.

2. Context: doelgroep en opdracht van de maatwerkvoorziening

De maatwerkvoorziening richt zich op een zeer kwetsbare doelgroep leerlingen met zeer complexe ondersteuningsbehoeften (TLV-midden), waarvoor het reguliere VSO-aanbod aantoonbaar onvoldoende passend is gebleken. Deze leerlingen kenmerken zich door een combinatie van onderwijskundige-, psychiatrische-, sociaal-emotionele-, systemische- en gedragsmatige problematiek, waardoor intensieve begeleiding, verhoogde toezichtdichtheid en multidisciplinaire inzet noodzakelijk zijn. De inrichting van de maatwerkvoorziening is een directe reactie op de wettelijke opdracht van het SWV tot het realiseren van een dekkend aanbod voor alle leerlingen.

3. Personele verschillen tussen regulier VSO en maatwerkvoorziening

Een reguliere VSO-klas kent een basale personele bezetting die is afgestemd op de gemiddelde ondersteuningsbehoefte binnen het VSO. De maatwerkvoorziening wijkt hier structureel van af. Binnen de maatwerkvoorziening is sprake van een hogere personeelsdichtheid per groep, structurele inzet van extra onderwijsondersteunend personeel en aanvullende expertise zoals gedragsdeskundigheid en intensieve begeleiding. Deze extra personele inzet is geen incidentele keuze, maar een structurele randvoorwaarde om deze doelgroep passend onderwijs te bieden.

4. Financiële duiding:

Waarom TLV's niet één-op-één te verrekenen zijn met personeelskosten

Het uitgangspunt dat de financiering van de maatwerkvoorziening kan worden afgeleid door het aantal leerlingen te vermenigvuldigen met een TLV-laag miskent meerdere fundamentele aspecten van de bekostigingssystematiek. De lumpsumbekostiging betreft geen geormerkt budget dat één-op-één aan specifieke personeelsleden kan worden toegeschreven. Binnen de lumpsum worden middelen op school- en stichtingsniveau integraal ingezet voor personeel, huisvesting, ondersteuning, management en overhead. Het is feitelijk onmogelijk om de exacte kosten van de maatwerkvoorziening geïsoleerd te extraheren uit de totale schoolbegroting, noch uit de begroting op stichtingsniveau.

5. Conclusie

De maatwerkvoorziening kent aantoonbaar hogere personeelskosten dan regulier VSO als rechtstreeks gevolg van de extra ondersteuningsbehoefte van de doelgroep. Een benadering waarbij uitsluitend wordt gekeken naar het aantal TLV's binnen de lumpsumbekostiging is beleidsmatig onjuist en financieel onhoudbaar. Een realistische beoordeling van de financiering vraagt erkenning van de structureel hogere personele inzet en de daarmee samenhangende kosten.